

landske kreditinstitut som sådan overholder realkreditlovgivningens bestemmelser, herunder bestemmelser om lånegrænser, fundingmetode, balanceprincip, egenkapitalkrav og egenkapitalens anbringelse. På dette punkt er det udenlandske kreditinstitut som selvstændig juridisk person underlagt værtslandets lovgivning.

Derimod kan der, som foreslået i stk. 3, stilles krav om, at realkreditlovens bestemmelser om balanceprincip, egenkapital, egenkapitalens anbringelse samt regnskab og revision gælder for koncernen, dvs. som om denne udgjorde ét og kun ét realkreditinstitut. For bestemmelserne om balanceprincippet og midlernes anbringelse foreslås det, at disse alene gælder for koncernen, dvs. de gælder ikke for de enkelte institutter i koncernen.

For balanceprincippet indebærer dette, at udlån og obligationsudstedelse ikke behøver at ske gennem samme selskab ved virksomhed i udlandet. Udlånet kunne f.eks. ske gennem lokale datterselskaber, mens obligationsudstedelsen sker gennem modervirksomheden her i landet. Modervirksomheden udlåner herefter midlerne til de pågældende datterselskaber, der anvender midlerne i forbindelse med udlån mod pant i fast ejendom. Herved vil realkreditinstitutionen bedre kunne udnytte de stordriftsfordele, som der kan være i forbindelse med obligationsudstedelse. Balanceprincippet kræves alene overholdt for koncernen som helhed.

For bestemmelserne om midlernes anbringelse indebærer stk. 3 bl.a., at realkreditinstitutionens ejerandele i andre kreditinstitutter, der indgår i koncernen, ikke omfattes af regler om midlernes anbringelse. Det skyldes, at sådanne ejerandele udlignes i forbindelse med konsolideringen.

Det foreslås, at bestemmelserne om egenkapital og om regnskab og revision gælder både for de enkelte institutter i koncernen og for koncernen som helhed. Det betyder, at egenkapitalkravet skal være opfyldt i hvert enkelt institut og for koncernen som helhed, ligesom der skal aflægges årsregnskab for hvert enkelt institut i koncernen og for koncernen som helhed. For udenlandske selskaber i koncernen gælder bestemmelserne dog ikke, da disse er underlagt lovgivningen i det pågældende land.

Et eventuelt lavere egenkapitalkrav for et udenlandsk datterselskab medfører således ikke et egenkapitalkrav for koncernen som helhed, der er lavere end kravet i den danske lovgivning. Kravet om egenkapital på konsolideret grundlag betyder i så fald blot en tilsvarende forøgelse af egenkapitalkravet i modervirksomheden.

Et realkreditinstitut vil på denne måde ikke kunne omgå det danske egenkapitalkrav ved at lægge ho-

vedparten af sin aktivitet i et udenlandsk kreditinstitut, der er underkastet et lavere egenkapitalkrav.

Forslaget i stk. 3, skal ses på baggrund af direktivet om tilsyn med kreditinstitutter på konsolideret grundlag, jf. omtalen heraf i de almindelige bemærkninger. Udgangspunktet i stk. 3 er, at konsolidering skal foretages, når et realkreditinstitut har bestemmende indflydelse over et andet kreditinstitut. Direktivet åbner mulighed for enten at kræve fuld konsolidering eller pro rata konsolidering. Regler om konsolideringsprincipper tænkes fastsat i en bekendtgørelse om realkreditinstitutioners regnskabsaflæggelse, jf. § 89, stk. 2.

Til § 78

I § 78 reguleres adgangen til at eje eller kontrollere betydelige aktieposter i et realkreditinstitut. Denne måde at regulere finansielle institutter på har ikke hidtil været anvendt her i landet. Den indføres, fordi det kræves ifølge forslaget til 2. samordningsdirektiv.

Filosofien bag denne reguleringsmåde er, at ejerkredsen bag et kreditinstitut over væsentlig indflydelse på instituttets drift. Fysiske eller juridiske personer, som myndighederne ikke har tilstrækkelig tillid til, skal forhindres i at eje et kreditinstitut, fordi der er risiko for, at de ikke vil medvirke til at sikre en forsvarlig drift af instituttet.

Ifølge stk. 1 skal boligministeren på forhånd underrettes om og godkende, når nogen erhverver 10 pct. eller mere af stemmeretsindflydelsen i et realkreditinstitut. Det samme er tilfældet ved efterfølgende erhvervelser af stemmeretsindflydelse, der bringer denne op på eller over en grænse på 20 pct., 33 pct., 50 pct., eller at realkreditinstitutionen bliver et datterselskab. Uanset, at en bestemt aktionær har fået godkendt en erhvervelse af stemmeretsindflydelse på f.eks. 10 pct., skal alle efterfølgende forøgelser af stemmeretsindflydelsen, der bringer denne op på de anførte grænser, godkendes. En godkendelse fra boligministeren af, at en bestemt aktionær erhverver 10 pct., udelukker ikke, at boligministeren kan afvise at godkende denne aktionærs erhvervelse af f.eks. yderligere 10 pct., hvorved den samlede stemmeretsindflydelse bringes op på 20 pct. Boligministeren vil i lyset af erfaringerne med den pågældende aktionær kunne afvise at godkende denne forøgelse af stemmeretsindflydelsen. Tilsvarende er der i stk. 7 en forpligtelse til at underrette boligministeren, hvis man påtænker at mindske sin stemmeretsindflydelse.

Ved direkte stemmeretsindflydelse forstås ejerskab af aktieposter. Ved indirekte stemmeretsindflydelse forstås, at den pågældende aktionær kontrollerer aktieposter f.eks. ved at kontrollere et andet selskab, som ejer aktieposter i det pågældende kreditinstitut.